

Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie

De fiecare dată când rostim *Crezul*, spre sfârșitul rugăciunii mărturisim: „Aștept învierea morților. Și viața veacului ce va să fie. Amin.” Aceste cuvinte sfinte exprimă pe scurt, dar cuprinzător, credința noastră în învierea morților și în viața veșnică; ele sunt ca niște pietre de temelie ale Creștinismului. Singura religie, și cea adevărată, care propovăduiește *învierea și viața cea veșnică* este Creștinismul.

„*Cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi*”, ne-a spus Mântuitorul Iisus Hristos în *Evangelhie* (Ioan 11,25) și „*Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat de la moarte la viață*” (Ioan 5,24). Omul, ființa cea mai însemnată creată de Dumnezeu, nu a fost destinat morții, ci vieții și fericirii veșnice în comuniune cu Dumnezeu. Moartea trupească a omului a intervenit ca urmare a păcatului strămoșesc, iar acest păcat s-a transmis la toți oamenii prin Adam, dar se șterge prin Hristos, după cum ne arată Sfânta Scriptură: „*Căci, precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia*” (I Corinteni 15,22). Întrupându-Se și jertfindu-Se pe cruce pentru iertarea păcatelor noastre, Mântuitorul a surpat puterea morții și a iadului și a înviat din morți, fiind începătură învierii celor adormiți (I Corinteni 15,20).

Sfântul Apostol Pavel argumentează și explică învierea morților: „*Tu ce semeni nu dă viață, dacă nu va fi murit. Și ceea ce semeni nu este trupul ce va să fie, ci grăunte gol... Așa este și învierea morților: Se seamănă (trupul) întru stricăciune, înviază întru nestricăciune; Se seamănă întru necinste, înviază întru slavă, se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; Se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc.*” (I Corinteni 15,36-44)

Pe lângă credința în *înviere și viața veșnică*, aceste ultime cuvinte dumnezeiești ale Crezului exprimă și starea noastră, a creștinilor, care este o stare de așteptare. Este așteptarea bucuroasă și fericită a întâlnirii față către față cu Dumnezeu, Cel pe care L-am căutat și L-am iubit mai presus de orice în această viață. Este așteptarea bucuroasă a întâlnirii cu moșii și strămoșii noștri din veac,

adormiți întru Domnul, precum și cu toți cei dragi nouă de care moartea ne-a despărțit pentru o vreme. La biserică facem pentru cei adormiți pomeniri și rugăciuni.

Așadar, în această viață pământească, orice creștin ar trebui să trăiască o continuă pregătire de sărbătoare. Și dacă pentru o sărbătoare pământească scurtă și trecătoare ne străduim și ne pregătim în fel și chip, cu atât mai mult trebuie să ne ostenim și să ne pregătim pentru marea sărbătoare a vieții veșnice, pentru întâlnirea cu Dumnezeu. Căci doar cine L-a cunoscut și s-a întâlnit cu Hristos în rugăciune, în spovedanie, în împărtășanie și în toate faptele bune ale credinței, va fi recunoscut și primit de Dumnezeu în Rai, unde sunt Maica Domnului, îngerii și toți sfinții plăcuți lui Dumnezeu cel în Treime.

prof. Irina Buta, Suceava

Vă îndemnăm să citiți din Noul Testament,
Epistola Sf. Apostol Pavel, I Corinteni, cap.15.

Sfânta Scriptură despre ...

...Învierea de obște și Viața Veșnică

Găsiți corespondența între versete și trimiteri, folosind Sfânta Scriptură. Copiii care vor transcrie versetele și vor trimite răspunsurile corecte pe adresa revistei până la data de 15 Mai 2016, vor primi câte o surpriză!

I

Iar Dumnezeu, Care a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi prin puterea Sa.

Romani 6,9

II

Hristos, înviat din morți, nu mai moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra Lui.

Matei 16,27

III

Și le-a zis Iisus: ... Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

I Corinteni 6,14

IV

Căci Fiul Omului va să vină întru slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele sale.

Ioan 6,53-54